

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

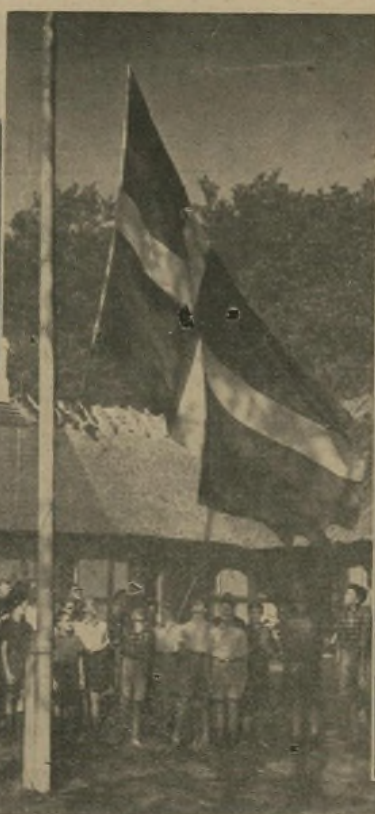
DE - FRIE - DANSKE

Nº 7.

Maj 1945

4 AARG.

DEN NY DAG

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 1 December 1941 1. Aarg.

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 4 Februar 1943 2. Aarg.

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 5 Marts 1945 4. AARG

CHURCHILL ER PAA TRAPPERNE
 SE SIDE 3

MYTTERI i Tysk GARNISON i Danmark
 SE SIDE 3

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 5 Marts 1945 4. AARG

HILSER
 DE SEJRRIGE ALLIEREDES MÆND

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 3 Juni 1944 3. AARG

BYDER VORE ALLIEREDE VENNER VELKOMMEN

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 1 November 1942 2. Aarg.

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 10 April 1943 2. AARG

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 11 August 1944 3. AARG

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 2 December 1944 4. AARG

FORAN OPGØRETS TID

DE KATASTROFALE
 TYSKE NEDERLAG
 PAA ALLE FRONTER
 SPAAR EN SNARLIG
 KRIGSAEKLUTNING

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 2 December 1944 4. AARG

NAZI-TYSKLAND FORAN TILINTETGØRELSEN

DE-FRIE-DANSKE
 Nr 4 Februar 1945 4. AARG

NART LYDER SIGNALET TIL INMARKS BEFRIELSE (Side 9)

LIG HILSEN I MEFRON-IRISTMAS (Side 5)

STRAFFES OG VAAENEMÆR-SES I STATSKRÆN

EN TAK TIL LÆSERNE!

=====

Danmark er igen et frit Danmark. Som en laset og søndersplittet Flok drager de Fremmede i disse Dage mod Grænsen ved Krusaa - tilbage til et Tyskland, som de forlod med Krigersang og Paukespil... De vil ikke kunne kende deres Hjemland igen. Ruindyngerne er det eneste, der vil byde dem Velkommen... Og der vil ikke være nogen Sang og ikke noget Paukespil.

Krigen er forbi... Og det blev ikke Tyskland, der vandt den. Sejrherrer blev de navnløse Millioner over den hele Verden, der rejste sig mod Voldet, Barbariet og den grænseløse Fordummelse. Og dermed være ikke alene ment Soldaterne fra Fronten og Mændene fra Europas underjordiske Hære... Sejrherrer i Dag er alle de, der i Sindet følte sig tilsmudsede ved at opleve de Dage, hvor Ondskaben traadte sine blodmattede Spor over Landene... Sejrherrer er de, der i de mørkeste Dage fortsat kendte Forskel paa Sort og Hvidt, paa Godt og Ondt - alle de, der havde en Samvittighed, og som levede efter den dybest i sig selv.

De gode Magter sejrede. Frihed og Ret er traadt i Stedet for Slaveri og Lovløshed. De frie Mennesker er friere end nogensinde - fordi de vidste, at de havde Ret, og fordi de fik Ret.

Den underjordiske Tid er forbi. Vi kan tænke, tale og handle frit. Og hermed forsvinder Berettigelsen for det Blad, De holder i Haanden - Bladet "DE FRIE DANSKE", som siden December 1941 har ladet sin Stemme høre over hele Danmark og dermed ogsaa over hele den frihedselskende Verden.

Det begyndte smaat, og det endte med et Blad i et Oplag og i et Format, som ingen i Begyndelsen havde turdet haabe paa. Det blev ogsaa et dyrt Blad. Det kostede Menneskeliv, og det knuste Menneskeskæbner. Men Bladet kom ud. Og en stor Tak

herfor retter vi til vore Titusinder af Læsere gennem disse tunge, kostbare Aar. Det er rigtigt, at det var en relativ lille Kreds af danske Mænd og Kvinder, der skrev, trykte og fordelte Bladet "DE FRIE DANSKE", men det var vore Læsere, der gjorde det til, hvad det blev. Først og fremmest ved at læse det og ved at tro paa det, men ogsaa ved at bringe det videre og give det den Grokraft, uden hvilken Bladet havde været forgesves.

Med dette Nummer gaar "DE FRIE DANSKE" tilbage til det Intet, hvorfra det kom. Vi haaber og tror at have ydet vor lille Del i det store Arbejde, og vi takker alle, der har været vor Sag gode Læsere, Medarbejdere, Store og Smaa.

Vi har altid været ukendte, og vi ønsker at forblive ukendte. I den Kamp, der har staaet paa, var det ikke Navnet men Gerningen, der talte... Saadan er det ogsaa rigtigt, og nu, hvor Maalet og Sejren er naaet, er der mindre end nogensinde Grund til at træde frem.

Derfor siger vi Dem nu Farvel. Vi haaber til alle gode Magter, at de Tider aldrig maa komme igen, hvor det vil være nødvendigt igen at lade Duplikatorerne spy "DE FRIE DANSKE" ud til et Danmark under fremmed Aag eller under udansk Herrevælde... Men skulde det ske, vil De ikke komme til at savne os. Kommer den Dag, hvor det, vi har kæmpet imod, atter vover sig frem, vil De finde "DE FRIE DANSKE" i Erevsprækken. Og De vil vedblive at finde Bladet der, indtil vi har sejret paany...

For Friheden marcherer, og intet kan standse den.

De frie Danske.

NAAR DANMARKS VÆRN SKAL BYGGES OP.
=====

Danmark er frit! Genopbygningsarbejdet forestaar. Hvad kan der i Dag siges om Fremtiden for Danmarks Værn?

Størrelsen af det danske Forsvar til Lands, til Vands og i Luften er endnu noget ganske usikkert. Storpolitiske og strategiske Hensyn vil faa stor Vægt, naar denne Sag skal afgøres, og endnu tiltrænger mangt og meget i saa Henseende en Afklaring.

En Række Hovedlinier lader sig dog allerede i Dag ridse op, nemlig:

DEN 9. APRIL MAA ALDRIG GENTAGE SIG. Baade af Hensyn til vor egen umiddelbare Sikkerhed og til vore Forpligtelser i det internationale Retssamfund, som - venter og haaber vi - vil fremstaa af den blodige Krig, maa vi raade over militære Magtmidler til Støtte for vor politiske Stilling. En ufravigelig Forudsætning for, at et dansk Værn skal kunne løse sin Opgave, er en inderlig Koordinering af Udenrigspolitik og Forsvar. Vi maa se i Øjnene, at Nutidskrigens veldige Afhængighed af Industrialiseringen stærkt har begrænset raastoffattige Landes Muligheder for langvarigere, selvstændige Operationer. Udenrigspolitikken maa sikre Landets forsvarsmæssige Orientering i en saadan Retning, at Forsyningen med Driftsmidler og visse Arter af moderne teknisk Materiel - navnlig Flyvemaskiner og Tanks - ikke svigter, hvorved Forsvarets Effektivitet vilde lammes hurtigt efter en Krigs Begyndelse. - Vi maa huske, at vi er et relativt fattigt Land, og at fattige Lande maa koncentrere deres Forsvarsvæsen om visse Vaaben og i hvert Fald delvis renoncere paa andre. Vi maa ikke inklude os paa at lave Størmagtshær en miniature. De store Staters Organisation har altid fristet de mindre Stater til Efterligning, uagtet det er en af Krigskunstens Hovedgrundsetninger, at hvert enkelt Lands Strategi kræver sin særlige Militærordning.

NORDISK SAMARBEJDE. I forsvarsmæssig Henseende fastslaar vi Ønskeligheden af et vidtgaaende nordisk Samarbejde, der i hvert Fald maa kunne omfatte Standardisering af Vaabentyper m.m. Vi maa dog have Blikket fuldt aabent for de storpolitiske Vanskeligheder, som utvivlsomt vil rejse sig for et snævrere strategisk Samarbejde, endsige en statslig snævrere Tilknytning, mellem de nordiske Stater.

OPBYGNING PAA FULDT DEMOKRATISK GRUNDLAG. Hvad selve Værnenes Opbygning angaar, maa følgende fastslaas: Den maa i Ordets egentlige Forstand hvile paa et fuldt demokratisk Grundlag. Den vide Adgang, som allerede i den gamle Hær fandtes til at opnaa Officersstillinger, maa udvides yderligere ved civil Foranstaltning, saaledes at ogsaa unge Mænd, der ikke har taget de nødvendige Eksaminer (hidtil Mellemskoleeksamen) kan faa Lejlighed dertil. Dette gælder bl.a. en stor Del af Landbønderne. Desuden maa Lysten til Befalingsmandsgjerningen vakkes endnu mere, saaledes at intet Lag i Befolkningen

holder sig tilbage. Hæren skal være gennemtrængt af Bevidstheden om sin høje Opgave: At være Statens, at være Folkets Tjener. Dens Dør skal staa aaben for Offentligheden. Men naar dette er sagt, maa samtidig fremhæves, at Hæren ogsaa maa have Folkets Støtte. Enhver Klage skal undersøges, og ethvert Misbrug skal straffes. - Men Hæren maa have Arbejdsro, og Disciplinen maa ikke undergraves ved letfærdige Presseangreb. Rigsdagens indgaaende Kontrol og den parlamentariske Ministers stærke Haand skal være Folkestyrets Repræsentanter i denne Virksomhed. At Hæren samtidig paa ethvert Punkt skal bistaa Landets Presse med Oplysning er en Selvfølge. Aanden i Hæren skal være ren.

DISCIPLIN KOMMER MAN IKKE UDEN OM. Vi Danske er et formløst Folkefærd. Stramhed og Udvendighed er os imod. Vi maa finde en Form for Disciplin, der passer for os. Men Disciplin skal der til. Ingen Hær kan bestaa uden gennemført Lydighed, Loyalitet og dertil en ydre Form, hvilken sidste erfaringsmæssigt er en Lettelse for alle i det daglige Samarbejde. Denne ydre Form maa blot aldrig udarte til Prøjseri eller andre Karrikaturer.

FORSVARET MAA UNDERLÆGGES EN ENHEDSKOMMANDO. I vort lille Land, hvis geografiske Forhold nødvendiggør det snævrere tænkkelige Samarbejde mellem Land-, Luft- og Søstridskræfter, maa den Tid for evigt være forbi, hvor der sidder flere sideordnede "Øverstkommanderende". Forsvarets Ledelse maa samles i en lille, hurtigt arbejdende Stab af dygtige Officerer.

ENHVER VAABENFØR UNG MAND MAA AFTJENE SIN VÆRNEPLIGT. Ingen kan, som allerede sagt, vide hvor stor Hæren vil blive. Men een Ting bør staa fast: Den uretfærdige og folkeligt usunde Tilstand, at en større Del - eller i det hele taget en Del - af Ungdommen, ved Lodtrækning eller lemføldig Sessionsbehandling undrages Værnepligten og Værneretten, bør aldrig vende tilbage. Enhver vaabenfør Mand - og dette er i vore Dage, hvor f. Eks. Betjening af Luftværnsstyrets, militært Kontorarbejde o.s.v. ikke kræver ret store legemlige Forudsætninger, næsten enhver ung Mand - maa aftjene sin Værnepligt, principielt gennem et Aars militær Uddannelse. Muligheden for Kvinders Anvendelse indenfor Forsvaret maa tages i Betragtning. Og i alle Overvejelser om

(fortsættes Side 5)

Naar Danmarks Værn skal bygges op.

(fortsat fra Side 4)

Forsvarets Organisation maa indgaa, at Fabrikarbejderen og Landbrugeren hver paa sin Vis spiller en saare vigtig Rolle for Krigsførelsen. I Forsvarsorganisationen maa konsekvensen drages helt og fuldt af, at den moderne Krig er en total Krig. Det Værn, der bygges op, maa være kvalitativt højtstående. Vore Soldater skal ikke risikere at komme ud for Modstandere, som er bedre bevæbnet end de. I saa Henseende maa det mulige gøres.

DEN NYE HÆR MAA VÆRE UNGDOMMENS HÆR. Geledets Officerer - og til disse hører ogsaa Chefer for Batailloner og Regimentter - maa være unge, Folk af fysisk høj Standard. Ældre Officerer maa træde over i Stabs-, anden Kontor- og i det hele taget legemligt set mindre krævende Tjeneste. Bødst var det, om normalt Kompagnichefer ikke var over 40, Bataillonschefer ikke over 45 og Regimenttschefer ikke over ca. 50 Aar.

FORSVARETS TAKTISKE OPBYGNING MAA FØLGE DENNE HOVEDLINIE: En første Forsvarslinie ved Mindefelter og navnlig lettere - Flaadestyrker, samt ved Grænsen. En anden Forsvarslinie ved Kysten ved særligt udsatte Strækninger. Inde i Landet maa der paa vigtigere Punkter være udarbejdet Anlæg med Henblik paa Forsvar mod Luftlandsætninger. Hele Forsvaret maa være opbygget saaledes, at der altid er et passende Beredskab, ikke alene af Luft- og Flaadestyrker, men ogsaa af Styrker i Fæstningsanlæggene og - ikke mindst - i hurtige, mekaniserede Beredskabsformationer, der med kort Varsel kan rykke afsted til truede Punkter, medens Hovedstyrkerne mobiliserer. Passivt og aktivt Luftværn maa være underlagt Forsvarets Ledelse.

VORT LANDS FORSVAR ER EN FOLKESAG. Sidst, og mest af alt, gælder følgende: Vort Lands Forsvar er en Folkesak. Folket maa give Forsvaret sin Støtte og sin Kærlighed. Det maa selv være gennemtrængt af Vilje til Forsvar for vor Kultur, vore forfatningsmæssige og etiske Idealer. Uden dette nytter det ikke at have nok saa mange Soldater og nok saa gode Vaaben. Folkets Ledere maa forstaa Betydningen heraf og stadig gøre det klart for enhver Borger.

SAALEDES MAA DANMARKS NYE VÆRN BYGGES !

F O R N Y E L S E N .

Det er store Ting, vi har set fuldbyrdet i dette Aar; Tyskland, som vilde knuse det engelske Verdensrige, blev selv knust. Tyskland, som vilde genføde og nyordne Europa, gik under og blev udslettet saa grundigt som i sin Tid Romerriget. En langvarig Sygdom, der tog sin Begyndelse med d'Annunzio og Mussolini, er dermed endelig slaaet ned, og Verden ligger som Reconvalescent med nye Forventninger, nyt Mod og nye stigende Kræfter.

Det maatte gaa, som det gik. "Aksen" som Kulturarnestedet havde overlevet sig selv og ejede ikke den Fornylsels Kraft, som den bildte sig ind i sin Selvførligelse. Hvad vi fik at se og vil mindes var blot et større Maal af Terror og Grusomhed, end det har været muligt for andre at drømme om, endsige realisere. Hvad der byggedes paa var Blandværk; Fascismen og Nazismen begyndte med ingenting og endte med ingenting. Drivkraften var det romantiske Historiemageri, levende indtil det allersidste hos de ansvarsløse Ledere, naar de uden Hensyn til deres egne Folks Lidelser trøstede dem og sig selv med, at Historien ad Aare vilde give dem deres Plads i Solen. Men det endte med, at Historien ganske stille rullede frem og tromlede dem ned, mens de i deres Forblindelse laa paa Maven for den. Den sande, uafvendelige Historie blev den usunde, kunstige Histories Banemand.

I Stedet for det Opkog af europæisk Fornylselse, det tredje Rige bryggede i sin Propagandalaboratorier, kommer nu Nyordningen og Fornylselsen til os ganske af sig selv gennem de Porte, der er slaaet op mod Øst og Vest, og vi begynder at forstaa Logiken i det skete og fatte, hvilke Muligheder for en naturlig Fornylselse, der har aabnet sig. Østpaa ligger det vældige Rusland og Asien med et Utal af nye Sovjetstater, vi knap kender Navnene paa, med en Historie, en Kunst, en Etnografi, en Aand saa fremmed for os, som drejer det sig om en hel anden Klode. Uanede Impulser kan tilføres os herfra og influere gavnligt paa vor Samfundsordning og vor Kultur... Og vestpaa ligger Amerika, ogsaa det et Virvar af ukendte Byer, Stater og Mennesketyper, Arnestedet for den moderne Teknik. Hvad vi kender til det gennem Film og Jazz er kun Overflade, men under den findes Kraftreservoirer, som vi i langt højere Grad end før maa komme i Kontakt med og søge Stimulans i.

Saaledes er Fornylselsen for os at vente netop derfra, hvor Hitler i sin Taabelighed vilde dæmme op. Og stik imod hans dilettantiske Raceteorier ser vi den udgaa fra Landomraader, hvor Blanding af Folkslag og Sprog er mere omfattende end andre Steder paa Kloden, overensstemmende med det Faktum, som herhjemme tydeligst er paaapeget af Johannes V. Jensen, at det er Blandingen mellem Racerne, der er alle Kulturvindingers Forudsætning.

---oOo---

Lad dette Eksempel af "De frie Danske" gaa videre til Deres Bekendte. Selv om det er det sidste Nummer og maaske derfor forekommer Dem af særlig Værdi, beder vi Dem tænke paa, at Bladet "De frie Danske"s Betydning netop naaedes ved, at Læserne gav det videre. Gør det ogsaa denne Gang - saa de flest mulige faar Lejlighed til at læse vort Farvel-Nummer.

INGEN SKAL RAMMES URETTFÆRDIGT -

MEN ALLE SKYLDIGE SKAL RAMMES HAARDT.

Øjeblikkets Krav lyder: Udrensning til Bunds, hvilket vil sige Udrensning op til Toppen.... Retningslinien maa være: Udrensningen i Bredden, men ogsaa i Dybden..... Stemningen ved Kampemødet forleden i Fælledparken, Stemningen i Grupperne, Stemningen i hele Befolkningen er Udtryk herfor.

Vi har i de sidste Dage oplevet, at en lang Række af Personer, deriblandt ogsaa mange af det danske Samfunds saakaldte ledende Mænd (ledende i Kraft af Penge, Bestyrelsesmandater, Fodsels eller Forbindelser) opfører sig, som om det Samfund, de kendte og levede paa, nu vender tilbage til sin gamle Skikkelse, og at Frihedskæmperne - alle den aktive Fronts opofrende Mænd - nu har gjort deres Pligt og kan gaa, og at deres egne Gerninger i Mørketiden er glemt.

Værnemagere er pludselig "gode danske Mænd". Stikkere viser sig at være "stakkels Individuer, tvunget ind i det uhyggelige Arbejde". Hipo-Mænd mener at have haft Loven paa deres Side og har aldrig delta- get i Mishandlinger. Paa et Par enkelte Undtagelser nær - f. Eks. den psykopatiske Viktualiehandler Brøndum, der i sygelig Trang til at prale, tilstaar alle de Mord, han kan komme over - er de alle "uskyldige, nationalt uangribelige, uretfærdigt forfulgte".

I denne Stank af Selvretfærdighed og Logn, i dette Kaos af Bedrageri og Forti- else skal det nye Danmark bygges op, og Udrensningen gennemføres. Det er ikke let, men det maa gores. De Undladelsessynder, der gores nu, kan ikke indhentes senere. De Skyldige, der i Dag slipper gennem Na- lesjet, har alle Chancer for senere at as- similere sig med Omgivelserne.

At baade den internationale og den dan- ske Nazisme gaar under i een eneste stor Ynkelihood bør ikke forlede til Medliden- hed eller Eftergivenhed. Naar Goring i Dag viser sig at være en forfulgt Uskyldighed (efter hvad han selv paastaar), Quisling afslører sig som en, hvad man jo nok havde anet, Deleriumspatient, selv Himmler ar- bejder med humanitære Foranstaltninger for at dække over sine egne Forbrydelser, og vore egne Koryfæer alle viser sig i de fle- ste Tilfælde at have været fremtrædende Medlemmer af det illegale Arbejde ontrent endnu for dette begyndte og i hvert Fald misforstaaede og uretfærdigt forfulgte In- dividuer - er dette kun et Symptom paa Her- refsmentalitetens inderste Vesen, men det er ikke Udtryk for aktuelle Kendsger- ninger. Tyskerne har man enten i Struben eller ved sine Fodder, har Churchill sagt.

Mellem Herrefolksmentaliteten og Slavena- turen findes kun et Skridt, som nu er ta- get af alle Gaarsdagens store Navne. Men fordi Bodlen af i Gaar er en ydmyg smis- kende god "national dansk Mand" af i Dag, bør man i det øvrige danske Samfund ikke tabe de store Linier af Syne, ikke glemme Sammenhængen mellem den Tid, der er gaaet - Kampens og de store Ofres Tid - og den Fremtid, vi haaber paa - Genopbygningens og Arbejdets Tid.

Der maa gores op med den Tid, der er forbi, med dens Gerninger og med dens Mænd. Overgangstidens lynsnare Omvendel- ser har vist, hvor nødvendigt dette er. Samvittighedsfulde Undersøgelser maa fo- retages - uden Persons Anseelse og uden Skæven til tidligere Positioner. Ingen skal rammes uretfærdigt, men alle skyldi- ge skal rammes haardt.

Forst derefter begynder den ny Dag i Danmark.

---oOo---

DE ALLIEREDE LIGGER INDE MED LISTER PAA CA. 200.000 OVERBEVISTE NAZISTISKE KRIGS- FORBRYDERE.

I en Artikel om Afstraffelsen af Krigs- forbrydere skrev en Amerikaner fornylig i New Republic, New York: -Kun meget faa vil benægte, at Nazisterne bør straffes alvorligt paa samme Maade, som en sindssyg Morder bør straffes for sine Forbrydelser. De Allierede siges at ligge inde med Lister paa ca. 200.000 overbeviste nazistiske Krigsforbrydere med Datoerne for deres Misgerninger. Der er allerede truffet Forberedelser til at stille disse "Mennesker" for en Domstol for at udmåle en passende Straf. Der er ingen Grund til at diskutere nøjere, hvorvidt Nazisterne er onde eller psyko- patiske eller om der egentlig er nogen Forskel paa disse to Ting. Man kan vist tage for givet, at de er redningsløst fortabte som "Menneskemateriale", og de vil utvivlsomt i de fleste Tilfælde bli- ve henrettet eller idømt livsvarigt Fængsel.

MODSTANDSBEVÆGELSEN HAR STADIG STORE OPGAVER

Minister FRODE JAKOBSEN om de Problemer,
der skal løses, før ogsaa Freden er vundet
for det danske Folk.

Frihedsbevægelsen har vundet det første Slag og høstet Anerkendelse Verden over. Det betyder dog ikke, at den har nedlagt sine Vaaben. Der venter den stadig mange Opgaver - og det bliver maaske de sværeste at løse. "DE FRIE DANSKE" har bedt Minister Frode Jakobsen om at besvare nogle af de Spørgsmaal, der i disse Dage beskæftiger alle, der direkte eller indirekte har været med i Frihedskampen.

-I hvilken Grad har Frihedskampen været politisk betonet?

-Af de fire Hovedgrupper, der har taget Kampen for Danmarks Frihed op, har de to - Kommunisterne og Dansk Samling - haft et bestemt politisk Maal. Jeg mener naturligvis ikke dermed, at de har taget Kampen op for derigennem at styrke deres Parti-Politik, men kun at det var den, der bandt den sammen. Det er kun rimeligt, at de nu efter Danmarks Befrielse ogsaa vil søge at udnytte deres Indsats rent politisk. De to andre, store Modstandsgrupper var upolitiske - ikke i den Forstand, at deres Medlemmer ikke beskæftigede sig med Politik - tværtimod - men de havde inden for deres Rammer Folk af alle politiske Afskyngninger.

-Og de øvrige politiske Partier?

-Er det ikke tilstrækkeligt at sige, at i samme Grad et Parti eller en Politiker har argumenteret imod Frihedskampen, i samme Grad er han gaaet Tyskernes Erinde. Det er min faste Overbevisning, at de Folk, der var i Kamp, vil staa stærkest i de kommende Tider.

-Hvad er "RINGEN"s Program?

-Programmet vil altid være bestemt af Situationen. Vi har siden Starten kæmpet paa to Fronter: indadtil og udadtil. Indtil den 29. August 1943 anvendte vi de fleste af vore Kræfter paa at bekæmpe den defaitistiske Scavenius-Politik. Efter den Dag vendte vi os navnlig direkte mod Tyskerne.

MODSTANDSBEVÆGELSENS OPGAVER I DAG.

-Hvad er i Dag de upolitiske Modstandsgruppers Opgave?

-Vi møder ikke frem med et økonomisk Program, men med et Krav om forøget nationalt Sammenhold og Solidaritet. Det er Opgaver, som strækker langt ud over Befrielsen. Vort Program for den kommende Tid kan samles i fire Punkter:

- 1) Afstraffelsen af de Folk, der har gjort sig fortjent til Straf.
- 2) Erstatninger til dem, der har mistet Liv eller Eksistensmuligheder i Kampen for Friheden.
- 3) Orientering i internationale Problemer og
- 4) en retfærdig og sund Social-Lovgivning.

-Det danske Folk er specielt interesseret i Afstraffelses-Problemet. Hvordan ser Ministeren paa det?

-Det principale er for mig en Udrensning til

Bunds. Jeg er personlig mindre interesseret i Jagten paa de smaa, nazistiske Psykopater, men det er af afgørende Betydning for mig, at der bliver rensset ud mellem de Embedsmænd, der har vist Slaphed og national uværdig Optræden under Krigen. Man kan efter min Mening ikke straffe en almindelig Borger, fordi han har manglet Rygrad, vel at mærke hvis han ikke direkte har skadet Landet. Man kan vise ham sin Foragt eller sin Ligegyldighed. Men man kan stille andre og større Krav til de Embedsmænd, der er sat til at administrere, og som har vist sig uværdige til denne Tillid.

-Hvor længe skal Frihedsraadet fortsætte?

-Det vil snart blive ophævet... det skulde egentlig allerede være sket, men der har vist sig Opgaver, som har gjort, at det er blevet udsat.

-Vil "RINGEN" fortsætte som Kamp-Organisation?

-Vi har stadig Opgaver. Som Situationen ligger for Øjeblikket er der næppe Udsigt til, at vi ved et kommende Valg vil opstille egne Kandidater, men vi vil inden for de forskellige Partier støtte de Mænd, der efter vor Mening har vist den rette Modstandsånd. Maa jeg rent praktisk sige det saadan, at hvis der i en Valgkreds er opstillet en Venstrømmand, der har svigtet, men en Socialdemokrat, der har vist det rette Kamp-Sind, saa vil vi raade vore Medlemmer til at lade det nationale gaa forud for det partipolitiske.

-Vil De selv lade Dem opstille ved et kommende Valg?

-Det maa Fremtiden vise. Jeg er Socialdemokrat og har under hele Krigen staaet som Medlem af Partiet. Jeg har ikke fundet nogen Grund til at melde mig ud - og haaber heller ikke at faa det senere.

-Modtager "RINGEN" Indmeldelser?

-Vi er ikke ude for at hverve Medlemmer, men vi vil paa den anden Side ikke afvise Kvinder og Mænd, der ønsker at tilslutte sig en upolitisk Modstandsorganisation. Først og fremmest ønsker vi naturligvis at bevare Tilknytningen til de mange, der har staaet fast og Brast med os i Krigens vanskelige og farlige Aar. Og vi fortsætter fremover med gennem Blade og Møder at oparbejde Stemmningen i Folket for at støtte og udbygge det nationale Sammenhold, der gerne skulde være en Følge af Kampen - og Sejren. Dette
(fortsættes Side 8)

BESTAAR VI SLUTPRØVEN?

Det danske Folk har gennemgaaet fem tunge Aar og bestaaet Proven med Glans. Men kun den kommende Tid - de kommende Uger og Maaneder vil vise, om det ogsaa fortjener at bestaa med Udmærkelse. Hovedparten af Danmarks Befolkning har taget Krigstiden beundringsværdigt. De har uden at kny fundet sig i de mange Byrder, der blev lagt paa Folkets Skuldre. De har taget Restriktionerne med Humør, den fortvivlede Brændsølsituation med Fatning, og de haarde Skatter uden at kny. De Danske har vist Sammenhold og Offervilje. Folket har staaet med en saa godt som ubrudt Front mod den fælles Fjende - Barbarerne og Sadisterne - der troede, at vi lod os kue af Vold og Terror. De opnaaede kun een Ting: at svejse os tættere sammen i Kærlighed og i Had til vore Undertrykkere. Dette Fællesskab i Kærlighed og i Had gjorde det lettere for os at bære alle Byrder. De svandt ind til saa lidt i Forhold til det store Mål: ET FRIT DANMARK.

Nu er Danmark frit - og nu begynder der en ny Tid, men ogsaa nye Vanskeligheder. For skulde vi i Fællesskab bære de Byrder, Fjenden skaffede os. Nu skal vi bære en Række Byrder, vor egen Regering lægger paa vore Skuldre. Vi er sluppet for Mærklægningen, der gik mange paa Nerverne, men der er fore-

lobig ingen Udsigt til, at Brændsølsituationen lettes, der er ingen Grund til at tro, at Skatterne bliver mindre og næppe Grund til at vente, at Rationeringen i den første Tid kan lempes. Det er Overgangs-Regeringens Opgave at føre Statens Skibe trygt i Havn, men det kan den ikke gøre ved pludselig at lægge Roret saa haardt om, at Skuden kæntrer. Vi - Mandskabet - maa stadig være parat til at tage vor Torm, stadig tage de Størne og Besværigheder, der kan komme med Fasthed og Humor. Som vi holdt sammen i de onde Dage, maa vi nu staa Last og Brægt i Fredens Tid og give vor Regering den Medhjælp, der ikke kan undværes. Vi har bestaaet Krigens tunge Eksamen. Den kommende Tid vil vise, om det danske Folk er sundt og stærkt nok til at bestaa dens sidste Føse med Udmærkelse.

MODSTANDSBEVÆGELSEN HAR STADIG STORE OPGAVER.

(Fortsat fra Side 7)

Arbejde vil koste Penge - og Bidrag modtages gerne, men det er ikke det afgørende. Den eneste Adkomst til at blive Medlem er en ukuelig Modstandsånd mod enhver Form for

DANMARKS ANSEELSE MELLEM DE FORENEDE NATIONER.

Af Minister Henrik Kauffmann.

Der er næppe nogen, som ikke har levet uden for Danmark i de forløbne 5 mørke Aar, der fuldtud vil forstaa, hvor meget den danske Modstandsbevægelse har betydet for Bevarelsen af Danmarks Anseelse mellem de forenede Nationer. De første Aar efter Danmarks Besættelse var det vanskeligt at forklare Danmarks Stilling i Udlandet. Trods de Bestræbelser som alle Danske i den frie Verden udfoldede - og hver Dansk folte sig som en Ambassador for Danmark -, var det ikke muligt at undgaa, at mange Udlandinge fik det urigtige Indtryk, at Danmark frivilligt samarbejdede med Tyskland. De forstod ikke, at Danmarks sande Stemme for en Tid var kvalt. De forstod ikke, at en lille Nation maa kæmpe paa sin egen Maade, ikke har Raad til at sætte ind, for alt er vel forberedt, og det rigtige Tidspunkt er kommet.

Den danske Modstandsbevægelse hindrede, at den første forkerte Opfattelse bredte sig videre i Verden. I de sidste Par Aar har ingen i den allierede Verden kunnet være i Tvivl om Danmarks Standpunkt, og hvor Danmarks Sympatier laa. Ingen har kunnet være i Tvivl om, at Danmark var beredt til at ofre det samme som de andre forenede Nationer i den fælles Kamp for Sandhed og Ret.

Naar den danske Modstandsbevægelse er blevet saa godt kendt i Udlandet, skyldes det ikke blot dens fortraffelige Organisation, der overalt er blevet beundret som et godt Stykke dansk Arbejde, men det skyldes ogsaa Undergrundens dygtige Pressefolk. De gjorde et stort Stykke Arbejde, ikke alene ved at sprede Oplysning i Danmark men ogsaa ved at fortælle Udlandet om, hvad der skete i Danmark. Den amerikanske Presse har i lange Tider dagligt haft udførlige Beretninger om den danske Undergrunds dristige og heltedige Bedrifter, og den danske Undergrunds presse er kendt og beundret i Udlandet.

København, Maj 1945.

Henrik Kauffmann

Blodsodenhed og Slaphed, der kan hindre Danmark i at vinde Freden.

-Var der indenfor Frihedsraadet Enighed om, at Modstandsbevægelsen skulde repræsenteres i den nye Regering?

-Der var en Overgang ret delte Meninger, men som Sagerne udviklede sig endes man om, at vi kunde faa størst Indflydelse paa Tingenes Udvikling ved at gaa med i Regeringen - vel at mærke under Forudsætning af, at vi blev lige saa stærke som de andre.

FAAR VI ET AFVÆBNINGSPROBLEM?

-Tror De, at der vil opstaa Problemer omkring Afvæbningen af Modstands-Organisationernes Kampafdelinger?

-Det tror jeg ikke. Er der iøvrigt ogsaa megen Grund til Afvæbning? De Folk, der har sat Livet paa Spil i Frihedskampen, vil sikkert have svært ved at forstaa, hvis de omgaaende skal udlevere de Vaaben, de i sin Tid maatte opbevare med Livet som Indsats. Hvis Folk endelig vil myrde andre, vil det ikke afhjælpe dem, at de mangler Vaaben.

I et Land som Danmark vil den Part, der griber til Vaaben mod andre, iøvrigt altid paa Forhaand have tabt Spillet.

DEN NY DAG

H V A D N U ?

Frihedshæfen opløses. Men en Rest af Mændene bliver dog tilbage til Hjælp ved Oprydning og Klaring af Forholdene.

De andre, de, der vender tilbage til Landbrug, Fiskeri, Haandværk, Industri, Handel og Søfart osv. har deres Opgaver, store eller smaa, og for dem gælder det, at de med al deres Kraft og Energi kaster sig over deres Arbejde for saaledes at hjælpe med til, at de skete Skader snarest muligt udbedres, saa at Landets Velstand og dermed Befolkningens Leveforhold igen bringes paa Fode.

Det er en Brydningens Tid - ovenpaa anspændelsen og Spændingen i Krigens Aar kommer Reaktionen i Form af Afslappelse, men netop derfor er ansvaret saa meget desto større for de bedste af Kræfterne.

For mange af os kan det maaske synes svært at vende tilbage til det daglige Arbejde, men ved netop at kaste os over dette med al vor nuværende Ildhu, Energi og Kraft, lykkes det os - og kun paa denne Maade - at holde Åanden frisk og "Ilden vedlige". Det maa paahvile de Mænd, som, da Landet var i Fare, smed, hvad de havde i Hænderne for at virke, fortsat at holde sammen og samarbejde. Men dette Samarbejde opnaaes ikke, og denne Aand holdes ikke vedlige ved Møder med Sange og Taler og Dannebrog og Bøgegrene: Heller ikke ved politiske Diskussioner. Nej, der er praktiske Opgaver nok endda, hvis Løsning i sig selv bærer Muligheden for at bevare og udvikle denne i disse Aar opstaaede positive og frugtbringende Kraft og Styrke.

----- oOo -----

SVÆRDET I SKEDEN.

Af Pastor Poul Borchsenius

Mærkeligt har det været, hvor gamle kendte Ting i Kampens Aar pludselig fik en ny og aktuel Betydning. Da jeg var Dreng, lærte jeg den gamle Sønderjyllandssang "Du skønne Land med Dal og Bakker fagre" om de to Bejlerne fra Syden og Norden. Ofte har jeg gaaet og fløjtet eller nynnet den, men for to, tre Aar siden gik det pludselig op for mig, at den havde faaet noget frisk og nutidigt over sig. Det var Linierne:

"Ej paa Skrømt for hans Sværd af Skeden,
tunge Slag drøned over Heden,
tunge Slag."

Det blev jo bogstavelig Sandhed - det drøned gennem Natten. Men det var ikke blot paa Sabotagefronten, vore Sværd var blottede og Slagene faldt. Gennem tre, fire Aar var "DE FRIE DANSKE" et skarpt Sværd, der gav hvasse Rug og var med til at holde Fanen højt. Og de, der gennem Aarene har været med i det Arbejde eller staaet det nær, har mange mærkelige Ting at fortælle.

Hvad det har kostet af Hittepaasomhed og Nattesøvn, trodser al Beskrivelse. Og modige Mænd har igen og igen udsat sig for Fare, og nogle har givet ikke blot Frihed og Helbred, men Livet selv. Og det har ikke været

DANMARK NYT

Vold og Tvang og Aag og Lænker,
Mord og Brand og Marterpæl,
Nazi-Løn, Gestapo-Rænker
brød ej Danmarks stolte Sjal!
Aldrig slog vi os til Ro!
Danskens Trods og Mod og Tro
voksed under Jorden.
Svage Viljer blev til Staal,
alle vilde Kampens Maal:
Danmark frit i Norden!

Fem Aars Nat! Men saa kom Dagen!
Skjulte Helte myldred frem,
og fra Gedser op til Skagen
fulgtes Arvefjenden hjem!
Danmark! det blev atter Dag!
Aah, hvor lyste Danmarks Flag
over Vig og Vange!
Og med Tak og jævne Ord
led, blandt Verdens Sejerskor,
danske Frydesange!

Hil da Fredens Morgenrøde,
og vor Friheds grønne Maj!
Vi vil ære vore døde,
vi vil vandre deres Vej!
Bonde, Borger, Land og By,
bygger Danmark op paa ny
intet maa os skille!
Danmark nyt i Herlighed,
Enighed og Kærlighed,
som Kong Christian vilde.

F.L.

(Mel: Som en rejselysten Flaade)

forgæves. For at et Folk skal leve, maa nogle kunne dø.

Vi lærte, at i denne Verden faar vi intet gratis, sidst af alt vor Frihed. For den maa vi være rede til altid at drage Sværdet og staa vaagen Vagt. Vi blev nok haardt gennem Hundevagten, maaske ogsaa forgrovede. Men det var en Pris, der maatte betales. Vi vidste, at inderst inde var det de dyreste menneskelige Værdier, de, der ene gør Livet værdt at leve, vi kæmpede for. For en Kristen bliver det Kamp med selve Helvedes Magter.

Og nu er Sejren vundet! I Befrielsens Glæde aander vi endelig ud. Saa er det jo blot at huske, at Livet staaer ikke stille - det skal leves videre. Og de Kræfter, der var indstillet paa den bitre Kamp, skal nu bruges til positivt og direkte Opbygningsarbejde for det Land, hvis Frihed vi dyrt vandt. De tunge Slag skal ikke længere drøne, og Sværdet skal i Skeden. Blot vi altid husker at have det skarpt og parat til at bruges, om det bliver krævet.

Men nu er det Murskeen, vi skal have i Haanden. Ogsaa den er et nyttigt Redskab. Og det er i Friheden, vi skal bygge op paa de aandelige Værdier, vi vandt os Retten til at leve i.

----- oOo -----

KONGEN

Det var i Dage omkring den 9. April 1940. Den ukendte Lyd af de tyske Soldaterstøvler hamrede gennem Gaderne, fremmede Flag vajede over vore Bygninger, og en ny Tids strenge Herrer gik ordensklirrende ud og ind ad Døre, der ikke var beregnet for dem. Et helt Land laa lammet. Det var, som om ingen mere rigtigt kunde aande. Alt var forskubbet og havde mistet sine daglige Proportioner. Intet var som før. Og alt det nye var saa nyt.

Men den 11. April blev København sig selv bevidst igen. Alting vendte paa underlig Vis tilbage til sine gamle, vante Folder. For der red en Skikkelse gennem Byen, som alle havde ventet paa. Det var Manden med den ranke Ryg og det høgestolte Ansigt - ham, vi alle havde set saa tit. Kongen red igen.

Og det gik som en Præriebrand over Byen - fra Mund til Mund. Og trods Nederlaget var der Sejr i de Tusinde Stemmer. Kongen kunde ingen knægte. Kongen var stadig Herre i sit Hus og Høvding for sit Folk. Naar Kongen red, kunde det altsammen ikke være saa slemt. Midt i Nederlagets Bitterhed brød igen et Smil over Landet.

Og som det gik i de første Dage, gik det ogsaa siden. Kongen red iblandt os. Trods Sygdom og de tungeste Byrder, der endnu er lagt paa nogen dansk Konges Skuldre, var han stadig midt iblandt os. I de sidste Aar saa vi ikke meget til ham. Men vi vidste, at han var der. Og aldrig har vel saa mange Tanker fra et helt Folk gaaet til en Konge for et Land, der i Verdens Øjne var slagent.

Siden kom ogsaa Verden til at se anderledes paa os. For Danmark var ikke et kuet Land. Det viste Kongen ved sin ranke Holdning, og det viste Folket ved sin Kamp.

Kongen blev iblandt sit Folk og delte de tungeste Timer med det. Hvad hans Folk gik igennem, vidste han kun alt for vel. For han delte dets Kaar i stort og lidt. Ude i den store Verden blev han i disse Aar en Myte.

Ved hans Side stod Dronningen - lige rank og lige værdig som Kongen. Og omkring dem stod Folket.

I Aarene fremover vil Billedet af Kongen og Dronningen i disse Danmarks tungeste Aar blive staaende med en særlig Glans. Midt i al Lidelsen og Ulykken var de med til at give Folket Styrke og Tillid til at kæmpe videre. Blot ved at være sammen med os.

Saa stor en Magt har kun de Største.

A propos Centraladministrationen.

Ligesaa vigtigt det er, at de Embedsmænd i Centraladministrationen, som opfyldte deres Pligt under Besættelsen faar fornyet Indflydelse, ligesaa ubetinget nødvendigt er det, at de Embedsmænd, som svigtede deres Pligt og gik Tyskernes Arinde, omgaaende bliver fjernet fra deres Poster.

En dybtgaaende offentlig Under-
søgelse af Embedsmænd er Folkets
ufravigelige Krav.

Der maa endvidere sørges for, at alle Bestemmelser og Restriktioner er enkle og naturlige, at den Forhaling af vigtige Afgørelser og Beslutninger, som er en Følge af, at Sagerne paa Grund af Bureaukratisme og unødvendigt Papiromsvev vandrør fra Kontor til Kontor, ikke vender tilbage.

D E M E N T I .

I Anledning af, at der har været forskellig offentlig Omtale etc. af Arbejdet og Personer indenfor "DE FRIE DANSKE", skal Redaktionen herved gøre opmærksom:

at de paagældende Artikler er skrevet af en Person, som overhovedet ingen Berettigelse har til at skrive om "De frie Danske" - og ej heller har faaet nogen Bemyndigelse af Organisationen til at "fabrikere" Artikler om vort Arbejde.

at med H.t. det Billede, som har været offentliggjort af en Bil paa Vej ned gennem Sverige paamalet "De frie Danske", saa har hverken selve Bilen eller Føreren nogen Forbindelse med vor Organisation. Billedet er ej heller kommet fra "De frie Danske"s Redaktion.

at de Personer, som "repræsenterede" Bladet "De frie Danske" ved den Reception, som fornylig blev afholdt for den illegale Presse, var selvbestaltede, da de ikke er tilknyttet "De frie Danske"s Redaktion.

"DE FRIE DANSKE" har altid været ukendte - anonyme Soldater i Danmarks Frihedshær - og ønsker fremdeles at forblive ukendte. Danmark er nu blevet befriet, og dermed er vor Mission endt.

De frie Danske.

Redaktionen sluttet 24/5-1945.